

บทที่ 4

ผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษา ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ เป็นการศึกษาระบบสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้ศึกษาได้แบ่งวิธีการเก็บข้อมูลออกเป็น

1. แบบสอบถาม (Qualitative) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มประชากรเป็นผู้ปฏิบัติงานด้านการรักษาพยาบาลผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาลตำรวจ โดยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มประชากรในหอผู้ป่วย สังกัดโรงพยาบาลตำรวจ ที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการรักษาพยาบาลผู้ป่วยคดี ที่มารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาล จำนวน 13 หอผู้ป่วย ได้รับแบบสอบถามคืน รวมจำนวน 150 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 100

2. แบบสัมภาษณ์ (Interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มประชากรเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน จำนวน 8 ท่าน และเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมตัวผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาลตำรวจ จำนวน 2 ท่าน

การนำเสนอผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาขอเสนอผลการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลังทางสังคม

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ

ส่วนที่ 3 บทสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมตัวผู้ป่วยคดี

ส่วนที่ 4 อภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลังทางสังคม

จากการศึกษา ปัจจัยภูมิหลังทางสังคมของกลุ่มประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ ระยะเวลาในการรับราชการ ประสบการณ์การดูแลผู้ป่วยคดี และประสบการณ์เคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยคดี ผลการศึกษาพบว่า

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	140	93.3
ชาย	10	6.7
รวม	150	100

จากตารางที่ 4.1 ศึกษาเกี่ยวกับเพศ ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มประชากรเพศหญิง ร้อยละ 93.3 ประชากรเพศชาย ร้อยละ 6.7

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	61	40.7
30-35 ปี	45	30.0
36-40 ปี	18	12.0
41-45 ปี	14	9.3
46-50 ปี	8	5.3
สูงกว่า 50 ปีขึ้นไป	4	2.7
รวม	150	100

จากตารางที่ 4.2 ศึกษาเกี่ยวกับอายุ ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมา มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 30–35 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 และ มีอายุสูงกว่า 50 ปีขึ้นไป ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตาม
ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษา	1	0.7
อนุปริญญา	1	0.7
ปริญญาตรี	131	87.3
ปริญญาโท	17	11.3
รวม	150	100

จากตารางที่ 4.3 ศึกษาเกี่ยวกับระดับการศึกษา ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 87.3 รองลงมา จบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 และ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 1 คนและจบการศึกษาระดับอนุปริญญา จำนวน 1 คน ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 0.7

ตารางที่ 4.4
จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตาม
สถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	89	59.3
สมรส	57	38.0
หม้าย	1	0.7
หย่าร้าง	3	2.0
รวม	150	100

จากตารางที่ 4.4 ศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพสมรส ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีสถานภาพสมรสโสด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 รองลงมา มีสถานภาพสมรสแล้ว จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 และมีสถานภาพสมรสหม้าย จำนวนน้อยที่สุด 1 คน คิดเป็น ร้อยละ 0.7

ตารางที่ 4.5
จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
5,001–10,000	14	9.3
10,001–20,000	98	65.3
20,001–30,000	30	20.0
มากกว่า 30,001	8	5.4
รวม	150	100

จากตารางที่ 4.5 ศึกษาเกี่ยวกับการจำแนกรายได้ ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีรายได้ในช่วงระหว่าง 10,001–20,000 บาท มีจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ

65.3 รองลงมา มีรายได้ในช่วงระหว่าง 20,001–30,000 บาท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และ มีรายได้มากกว่า 30,001 บาท มีจำนวนน้อยที่สุด 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4

ตารางที่ 4.6
จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตาม
ระยะเวลาในการรับราชการ

ระยะเวลารับราชการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	30	20
6–10 ปี	57	38
11–20 ปี	43	28.6
21–30 ปี	16	10.7
มากกว่า 30 ปี	4	2.7
รวม	150	100

จากตารางที่ 4.6 เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการจำแนกตามระยะเวลาในการปฏิบัติราชการ ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาลตำรวจ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ มีระยะเวลาในการปฏิบัติราชการ ในช่วงระหว่าง 6–10 ปี มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมา มีระยะเวลาในการปฏิบัติราชการ ในช่วงระหว่าง 11–20 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 และ มีระยะเวลาในการปฏิบัติราชการมากกว่า 30 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7

ตารางที่ 4.7

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามระยะเวลา
ประสบการณ์การดูแลผู้ป่วยคดี

ระยะเวลารับราชการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	30	20
6-10 ปี	57	38
11-20 ปี	43	28.6
21-30 ปี	16	10.7
มากกว่า 30 ปี	4	2.7
รวม	150	100

จากตารางที่ 4.7 เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการจำแนกตามระยะเวลาประสบการณ์การดูแลผู้ป่วยคดีของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาลตำรวจ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ มีระยะเวลาในการปฏิบัติราชการ ในช่วงระหว่าง 6-10 ปี มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมา มีระยะเวลาในการปฏิบัติราชการ ในช่วงระหว่าง 11-20 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 และ มีระยะเวลาในการปฏิบัติราชการมากกว่า 30 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7

ตารางที่ 4.8

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามประสบการณ์
เกี่ยวกับการเคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยคดี

ประสบการณ์เกี่ยวกับการผ่านการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยคดี	จำนวน	ร้อยละ
เคย	75	50
ไม่เคย	75	50
รวม	150	100

จากตารางที่ 4.8 ศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์เกี่ยวกับการเคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยคดีพบว่าผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการอบรมการดูแลผู้ป่วยคดี ร้อยละ 50 และผู้ที่ไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยคดี ร้อยละ 50

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาและอุปสรรค ในการตรวจผู้ป่วยคดี

จากการศึกษาปัญหาและอุปสรรคพบว่า การตรวจผู้ป่วยคดีมีปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ 5 ด้าน คือ ปัจจัยด้านการสื่อสาร ปัจจัยด้านการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการตรวจผู้ป่วยคดี ปัจจัยด้านกฎหมายและระเบียบปฏิบัติในการตรวจ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และความหวาดกลัวของเจ้าหน้าที่ต่อผู้ป่วยคดี ผู้ศึกษาได้ศึกษาทัศนะของกลุ่มประชาชนต่อปัจจัยที่มีผลกับปัญหาและอุปสรรคในการตรวจผู้ป่วยคดี ในแต่ละด้านดังกล่าว ปรากฏผล ดังนี้

ตารางที่ 4.9

ทัศนะของกลุ่มประชากรต่อปัจจัยด้านการสื่อสาร

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	5	4	3	2	1			
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ			
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
1. เจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลผู้ป่วยคดียอมรับการทำงานของท่าน	18.0 (27)	52.7 (79)	18.7 (28)	8.0 (12)	2.7 (4)	3.75	0.93	มาก
2. การประสานงานด้านการตรวจรักษาผู้ป่วยคดีกับหน่วยงานอื่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	17.3 (26)	40.0 (60)	15.3 (23)	25.3 (38)	2.0 (3)	3.46	1.10	ปานกลาง

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	5	4	3	2	1			
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ			
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
3. ในหน่วยงานของท่านขาดความร่วมมือในการทำงาน	6.0 (9)	20.0 (30)	17.3 (26)	39.3 (59)	17.3 (26)	3.42	1.16	ปานกลาง
4. ท่านได้รับแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับตัวผู้ป่วย คดีที่มารับการรักษาพยาบาลในหอผู้ป่วยของท่าน	12.7 (19)	40.7 (61)	19.3 (29)	23.3 (35)	4.0 (6)	3.35	1.09	ปานกลาง
*5. การประสานงานกับเจ้าหน้าที่ควบคุมผู้ป่วย คดีมีความยุ่งยาก	46.7 (70)	46.7 (70)	5.3 (8)	0.7 (1)	0.7 (1)	1.62	0.68	น้อย
รวม						3.12	0.99	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 ผลการศึกษา พบว่า

1. เจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลผู้ป่วยคดียอมรับการทำงานของท่าน

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 52.7 รองลงมา ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 18.7 และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.7 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่า การได้รับการยอมรับการทำงานของท่าน จากเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดี ในการปฏิบัติงานร่วมกัน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75

2. การประสานงานด้านการตรวจรักษาผู้ป่วยคดีกับหน่วยงานอื่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 25.3 และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.0 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่า หน่วยงานของท่าน มีการประสานงานด้านการตรวจผู้ป่วยคดี กับหน่วยงานอื่น อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46

3. ในหน่วยงานของท่านขาดความร่วมมือในการทำงาน

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมา เห็นด้วยอย่างยิ่งและไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 17.3 และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.0 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่า การทำงานด้านการตรวจผู้ป่วยคดีในหน่วยของท่าน ยังขาดความร่วมมือช่วยเหลือในการทำงาน ภายในหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 อยู่ในระดับปานกลาง

4. ท่านได้รับแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับตัวผู้ป่วยคดีที่มารับการรักษาพยาบาลในหอผู้ป่วยของท่าน

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมา ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 23.3 และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.0 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่า การได้รับแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับตัวผู้ป่วยคดี ที่มารับการรักษาพยาบาลในหอผู้ป่วยของท่านจากเจ้าหน้าที่ควบคุม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35

5. ท่านเห็นว่าการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ควบคุมผู้ป่วยคดีมีความยุ่งยาก

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยอย่างยิ่ง และเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมา ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 5.3 และกลุ่มประชากรมีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.7 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่า ในการปฏิบัติงานและการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ควบคุมภายในหน่วยงานเกิดความยุ่งยาก อยู่ในระดับน้อยโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.62

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า ปัจจัยด้านการสื่อสาร ส่งผลให้เกิดปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ อยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12

ตารางที่ 4.10

ทัศนะของกลุ่มประชากรต่อปัจจัยด้านบุคลากร เจ้าหน้าที่
ในการรักษาพยาบาลผู้ป่วยคดี

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	5	4	3	2	1			
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ			
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
1. การดูแลผู้ป่วยคดีเป็นงานที่ต้องใช้ความรอบคอบและระมัดระวังมากกว่าการดูแลผู้ป่วยทั่วไป	46.7 (70)	44.0 (66)	6.0 (9)	2.7 (4)	0.7 (1)	4.33	0.76	มาก
2. เจ้าหน้าที่ให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยคดีมีอิสระในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่	26.0 (39)	40.7 (61)	21.3 (32)	10.0 (15)	2.0 (3)	3.78	1.00	มาก
3. เจ้าหน้าที่ให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยคดีมีจำนวนเหมาะสมกับปริมาณงานและจำนวนผู้ป่วยคดี	5.3 (8)	30.0 (45)	21.3 (32)	30.0 (45)	13.3 (20)	2.84	1.15	ปาน กลาง
4. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยคดี	5.3 (8)	30.0 (45)	21.3 (32)	30.0 (45)	13.3 (20)	2.84	1.15	ปาน กลาง
*5. ท่านรู้สึกเหนื่อยล้าในการดูแลผู้ป่วยคดีมากกว่าผู้ป่วยทั่วไป	17.3 (26)	54.0 (81)	16.7 (25)	10.7 (16)	1.3 (2)	2.23	0.91	น้อย
รวม						3.52	0.99	มาก

จากตารางที่ 4.10 ผลการศึกษาพบว่า

1. การดูแลผู้ป่วยคดีเป็นงานที่ต้องใช้ความรอบคอบและระมัดระวังมากกว่าการดูแลผู้ป่วยทั่วไป

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมา เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 44.0 และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.7 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่า การปฏิบัติงานด้านการดูแลผู้ป่วยคดี เป็นงานที่ต้องใช้ความรอบคอบในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33

2. เจ้าหน้าที่ให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยคดีมีอิสระในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมา เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 26.0 และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.0 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่า เจ้าหน้าที่รักษาพยาบาลผู้ป่วยคดี มีอิสระในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78

3. เจ้าหน้าที่ให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยคดีมีจำนวนเหมาะสมกับปริมาณงานและจำนวนผู้ป่วยคดี

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมา ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 21.3 และ เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.3 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่า จำนวนเจ้าหน้าที่รักษาพยาบาลผู้ป่วยคดี เหมาะสมกับปริมาณงาน และจำนวนผู้ป่วยคดีที่มารับการรักษาพยาบาล อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84

4. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยคดี

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมา ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 21.3 และ เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.3 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่า เจ้าหน้าที่รักษาพยาบาลผู้ป่วยคดี มีความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยคดี อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84

4. ท่านรู้สึกเหนื่อยล้าในการดูแลผู้ป่วยคดีมากกว่าผู้ป่วยทั่วไป

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมา เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 17.3 และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มี

จำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.3 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่า เจ้าหน้าที่ดูแลผู้ป่วยคดี มีความ
เหนื่อยล้าในการดูแลผู้ป่วยคดี อยู่ในระดับน้อยโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.23

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า ปัจจัยด้านบุคลากร เจ้าหน้าที่ในการควบคุม ส่งผล
ให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการควบคุมตัวผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังในโรงพยาบาลตำรวจ อยู่ใน
ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52

ตารางที่ 4.11

ทัศนะของกลุ่มประชากรเรื่องปัจจัยด้านกฎหมายและ
ระเบียบปฏิบัติในการตรวจรักษา

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	5	4	3	2	1			
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ			
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
*1. การปฏิบัติงานด้านการ ตรวจ ดูแลรักษาผู้ป่วยคดี ขณะเข้ารับการ รักษาพยาบาลใน โรงพยาบาล เสี่ยงต่อการ ถูกดำเนินคดีและรับโทษ ที่รุนแรงได้ง่ายกว่าผู้ป่วย ทั่วไป	2.0 (3)	3.3 (5)	7.3 (11)	44.0 (66)	43.3 (65)	4.23	0.87	มาก
2. ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับในการตรวจ ดูแล ผู้ป่วยคดี ในหน่วยงาน ของท่าน ก่อให้เกิด ขั้นตอนในการปฏิบัติงาน มาก	13.3 (20)	40.7 (61)	28.0 (42)	14.7 (22)	3.3 (5)	3.46	1.00	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	5	4	3	2	1			
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ			
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
*3. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ในการ ปฏิบัติต่อผู้ป่วยคดีมีมาก เกินไปทำให้เป็นอุปสรรค ในการทำงาน	4.0 (6)	16.7 (25)	30.0 (45)	40.0 (60)	9.3 (14)	3.34	0.99	ปาน กลาง
4. บุคลากรในหน่วยงานของ ท่านมีความรู้เกี่ยวกับ กฎหมายและระเบียบ ปฏิบัติในการตรวจรักษา ผู้ป่วยคดี	8.0 (12)	34.0 (51)	26.7 (40)	28.0 (42)	3.3 (5)	3.15	1.02	ปาน กลาง
รวม						3.55	0.97	มาก

จากตารางที่ 4.11 ผลการศึกษาพบว่า

1. การปฏิบัติงานด้านการตรวจ ดูแลรักษาผู้ป่วยคดี ขณะเข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาล เสี่ยงต่อการถูกดำเนินคดีและรับโทษที่รุนแรงได้ง่ายกว่าผู้ป่วยทั่วไป

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมา เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 43.3 และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.0 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่า การปฏิบัติงานด้านการตรวจ ดูแลรักษาผู้ป่วยคดี ขณะเข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาล เสี่ยงต่อการถูกดำเนินคดีและรับโทษที่รุนแรงได้ง่ายกว่าผู้ป่วยทั่วไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 อยู่ในระดับมาก

2. ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับในการตรวจ ดูแลผู้ป่วยคดี ในหน่วยงานของท่าน ก่อให้เกิดขั้นตอนในการปฏิบัติงานมาก

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมา ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 28.0 และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.3 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่า ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับในการตรวจผู้ป่วยคดีในหน่วยงานของท่าน มีขั้นตอนในการปฏิบัติงานมาก ทำให้เกิดปัญหาต่อการปฏิบัติงานด้านการตรวจตัว อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46

3. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ในการปฏิบัติต่อผู้ป่วยคดีมีมากเกินไปทำให้เป็นอุปสรรคในการทำงาน

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 30 และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.0 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่า การปฏิบัติงาน ด้านการตรวจผู้ป่วยคดี มีอุปสรรคในการทำงาน เนื่องจากมีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ในการปฏิบัติต่อผู้ป่วยคดีมีมากเกินไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 อยู่ในระดับปานกลาง

4. บุคลากรในหน่วยงานของท่านมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบปฏิบัติในการตรวจรักษาผู้ป่วยคดี

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมา ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 28.0 และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.0 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่า บุคลากรในหน่วยงานของท่านมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบปฏิบัติในการตรวจรักษาผู้ป่วยคดี อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า ปัจจัยด้านกฎหมายและระเบียบปฏิบัติในการตรวจผู้ป่วยคดี ส่งผลให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการดูแลรักษาผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาลตำรวจ อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55

ตารางที่ 4.12

ทัศนคติของกลุ่มประชากรต่อปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	5	4	3	2	1			
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ			
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
1. สถานที่ตรวจและให้การ รักษาพยาบาล ผู้ป่วยคดี ในโรงพยาบาล ของท่านมี ความเป็นสัดส่วน เหมาะสม	46.7 (70)	44.0 (66)	6.0 (9)	2.7 (4)	0.7 (1)	4.33	0.76	มาก
*2. การตรวจรักษาผู้ป่วยคดี ในหอผู้ป่วยอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ ห้องตรวจที่ทาง โรงพยาบาลจัดให้ ก่อให้เกิดปัญหาในการ ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ผู้ควบคุมดูแล	0.7 (1)	6.0 (9)	14.0 (21)	48.0 (72)	31.3 (47)	4.03	0.87	มาก
3. ท่านเห็นว่าสถานที่ตรวจ ดูแลผู้ป่วยคดีที่ โรงพยาบาลจัดให้มีความ มั่นคงปลอดภัย	6.7 (10)	18.7 (28)	25.3 (38)	32.0 (48)	17.3 (26)	2.65	1.16	ปาน กลาง
4. ท่านเห็นว่าสถานที่ตรวจ ดูแลผู้ป่วยคดีที่ โรงพยาบาลจัดให้มีความ มีดัดจริต รัศกุน	6.7 (10)	21.3 (32)	19.3 (29)	35.3 (53)	17.3 (26)	2.64	1.18	ปาน กลาง
รวม						3.42	0.99	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.12 ผลการศึกษาพบว่า

1. สถานที่ตรวจและให้การรักษายาบาล ผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาล ของท่านมีความเป็นสัดส่วนเหมาะสม

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมา เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 44.0 และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.7 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่า สถานที่ตรวจและให้การรักษายาบาล ผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาล ของท่านมีความเป็นสัดส่วนเหมาะสม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33

2. การตรวจรักษาผู้ป่วยคดีในหอผู้ป่วยอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ห้องตรวจที่ทางโรงพยาบาลจัดให้ ก่อให้เกิด ปัญหาในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมดูแล

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมา เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 31.3 และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.7 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่า การตรวจรักษาผู้ป่วยคดีในหอผู้ป่วยอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ห้องตรวจที่ทางโรงพยาบาลจัดให้ ก่อให้เกิด ปัญหาในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมดูแล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 อยู่ในระดับมาก

3. ท่านเห็นว่าสถานที่ตรวจ ดูแลผู้ป่วยคดีที่โรงพยาบาลจัดให้มีความมั่นคงปลอดภัย

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมา ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 25.3 และ เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.7 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่า สถานที่ตรวจ ดูแลผู้ป่วยคดีที่โรงพยาบาลจัดให้มีความมั่นคงปลอดภัย อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65

4. ท่านเห็นว่าสถานที่ตรวจ ดูแลผู้ป่วยคดีที่โรงพยาบาลจัดให้มีความมิดชิด รัดกุม

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมา เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 21.3 และ เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.7 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่า สถานที่ตรวจ ดูแลผู้ป่วยคดีที่โรงพยาบาลจัดให้มีความมิดชิด รัดกุม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ส่งผลให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการควบคุมตัวผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาลตำรวจ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42

ตารางที่ 4.13

ทัศนะของกลุ่มประชากรต่อปัจจัยด้านความหวาดกลัว
ของเจ้าหน้าที่ต่อผู้ป่วยคดี

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	5	4	3	2	1			
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ			
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
1. ท่านให้คำแนะนำและแจ้งให้ เจ้าหน้าที่ ควบคุมดูแล ผู้ป่วยคดีทราบถึงเส้นทาง เข้า-ออกของสถานที่ควบคุม ในโรงพยาบาลอย่างชัดเจน	24.7 (37)	50.0 (75)	14.7 (22)	10.0 (15)	0.7 (1)	3.88	0.91	มาก
2. ท่านรู้สึกปลอดภัยเมื่อมี เจ้าหน้าที่ควบคุมดูแล ผู้ป่วยคดีปฏิบัติงานอยู่ ด้วยตลอดเวลาในหอ ผู้ป่วยของท่าน	19.3 (29)	39.3 (59)	25.3 (38)	12.7 (19)	3.3 (5)	3.58	1.04	มาก
3. ท่านเห็นด้วยกับการใส่ เครื่องพันธนาการให้ แก่ ผู้ป่วยที่เป็นผู้ต้องหาหรือ ผู้ต้องขังตลอด เวลา	19.3 (29)	39.3 (59)	25.3 (38)	12.7 (19)	3.3 (5)	3.58	1.04	มาก
*4. การควบคุมตัวผู้ป่วยคดี ภายในโรงพยาบาลของ ท่านสร้างความหวาดกลัว ต่อเจ้าหน้าที่และผู้ป่วยที่ เป็นประชาชนทั่วไป	20.0 (30)	62.0 (93)	11.3 (17)	6.0 (9)	0.7 (1)	2.03	0.78	น้อย
รวม						3.27	0.94	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.13 ผลการศึกษาพบว่า

1. ท่านให้คำแนะนำและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ ควบคุมดูแลผู้ป่วยคดีทราบถึงเส้นทางเข้า-ออกของสถานที่ควบคุมในโรงพยาบาลอย่างชัดเจน

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 24.7 และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.7 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่าท่านให้คำแนะนำและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ ควบคุมดูแลผู้ป่วยคดีทราบถึงเส้นทางเข้า-ออกของสถานที่ควบคุมในโรงพยาบาลอย่างชัดเจน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88

2. ท่านรู้สึกปลอดภัยเมื่อมีเจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลผู้ป่วยคดีปฏิบัติงานอยู่ด้วยตลอดเวลาในหอผู้ป่วยของท่าน

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 25.3 และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.3 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่า มีความรู้สึกปลอดภัยเมื่อมีเจ้าหน้าที่ ควบคุมดูแลผู้ป่วยคดีปฏิบัติงานอยู่ด้วยตลอดเวลาในหอผู้ป่วยของท่าน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58

3. ท่านช่วยกับการใส่เครื่องพันธนาการให้ แก่ผู้ป่วยที่เป็นผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังตลอดเวลา

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 25.3 และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.3 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่า ควรใส่เครื่องพันธนาการให้แก่ผู้ป่วยที่เป็นผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังตลอดเวลา อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58

4. การควบคุมตัวผู้ป่วยคดีภายในโรงพยาบาลของท่านสร้างความหวาดกลัวต่อเจ้าหน้าที่และผู้ป่วยที่เป็นประชาชนทั่วไป

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 62.0 รองลงมา เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 20.0 และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.7 ดังนั้นกลุ่มประชากรเห็นว่า การควบคุมตัวผู้ป่วยคดีภายในโรงพยาบาลของท่านสร้างความหวาดกลัวต่อเจ้าหน้าที่และผู้ป่วยที่เป็นประชาชนทั่วไป อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.03

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่า ปัจจัยด้านความหวาดกลัวของเจ้าหน้าที่ต่อผู้ป่วย คดี ส่งผลให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการควบคุมตัวผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาลตำรวจ อยู่ในระดับ ปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27

จากการศึกษาปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ ผลการศึกษาพบว่า

ตารางที่ 4.14

สรุป ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดปัญหา และอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ

ปัญหาและอุปสรรค	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ปัจจัยด้านกฎหมายและระเบียบปฏิบัติ	3.55	0.97	มาก
ปัจจัยด้านบุคลากร	3.52	0.99	มาก
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม	3.42	0.94	ปานกลาง
ปัจจัยด้านความหวาดกลัวของเจ้าหน้าที่	3.27	0.99	ปานกลาง
ปัจจัยด้านการสื่อสาร	3.12	0.99	ปานกลาง
รวม	3.37	0.98	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.14 ผลการศึกษาโดยรวม สรุปได้ว่า ปัญหาและอุปสรรคในการ เกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ ในแต่ละด้านดังนี้

ประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า ปัจจัยด้านกฎหมายและระเบียบปฏิบัติ ส่งผลเกิด ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.55 อยู่ในระดับมาก รองลงมาเป็นปัจจัยด้านบุคลากร อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.52 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัย ด้านความหวาดกลัวของเจ้าหน้าที่ อยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 ปัจจัยด้านการ สื่อสาร ก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่า ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของ โรงพยาบาลตำรวจ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37

ส่วนที่ 3 ผลการสัมภาษณ์

บทสัมภาษณ์ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้สัมภาษณ์ถึงทัศนคติที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ ซึ่งแบ่งเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดี ออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

ตารางที่ 4.15

จำนวนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดี
ในโรงพยาบาลตำรวจ

เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดี	จำนวน
กลุ่มที่ 1. เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน	8
กลุ่มที่ 2. เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดี ในโรงพยาบาลตำรวจ	2
รวม	10

ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์

1. ในฐานะที่ท่านเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาล การปฏิบัติหน้าที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดี ประสบกับปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้างที่ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ไม่มีประสิทธิภาพ และมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างไร

กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติงานในการควบคุมตัวผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาลตำรวจ ประสบกับปัญหาในเรื่องสถานที่ในการควบคุมตัวผู้ป่วยคดี ที่ทางโรงพยาบาลตำรวจจัดให้มีเพียงแห่งเดียวเป็นหอผู้ป่วยสามัญชาย และไม่แยกจากผู้ป่วยทั่วไปอย่างชัดเจน เมื่อผู้ป่วยคดีมีอาการเจ็บป่วยที่รุนแรง จำเป็นต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลในหอผู้ป่วยหนัก (ICU) การควบคุมตัวก็กระทำได้ยากขึ้น ผู้ป่วยคดีที่เป็นเพศหญิงต้องอยู่รวมกับผู้ป่วยทั่วไป ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการควบคุมตัวมาก เพราะเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมเป็นผู้ชาย ผู้ป่วยคดีที่เจ็บป่วยเป็นผู้หญิง และเจ้าหน้าที่ต้องคอยควบคุมตัวอยู่ตลอดเวลา การทำกิจวัตรประจำวันในห้องน้ำจึงเป็นเรื่องยุ่งยากและสร้างความหนักใจให้แก่

เจ้าหน้าที่ควบคุมเป็นอย่างมาก เพราะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและวัฒนธรรมอันดีที่พึงปฏิบัติต่อสตรี จึงควรจัดให้มีหอผู้ป่วยสำหรับควบคุมดูแลให้การรักษายาบาลแก่ผู้ป่วยคดีที่เป็นผู้หญิงป่วยขึ้นมาโดยเฉพาะ และพบปัญหาในเรื่องสถานที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดี ไม่มีความมั่นคงปลอดภัยเพียงพอ ไม่มีสัดส่วนเหมาะสม

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาลตำรวจ มีความเห็นว่าการปฏิบัติงานในการควบคุมตัวผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาลตำรวจ พบว่า ปัญหาในเรื่องสถานที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดี ไม่มีความมั่นคงปลอดภัยเพียงพอ การควบคุมตัวเพื่อเข้ารับการรักษาพยาบาลต้องอยู่ร่วมกับผู้ป่วยทั่วไป การใส่เครื่องพันธนาการแก่ผู้ป่วยคดี ขณะถูกควบคุมตัวเพื่อเข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาล สร้างความหวาดกลัวให้แก่ผู้ป่วยและญาติที่เป็นประชาชนทั่วไป อีกทั้งญาติของผู้ป่วยคดีที่มาเยี่ยม ไม่เข้าใจถึงความสำคัญ และความจำเป็นในการใส่เครื่องพันธนาการ จึงควรจัดระเบียบในการให้ญาติเข้าเยี่ยม อธิบายให้ญาติเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการใส่เครื่องพันธนาการ

จากการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาลทั้ง 2 กลุ่ม มีทัศนคติตรงกันว่า ปัญหาสถานที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาลตำรวจเป็นปัญหาสำคัญที่ควรได้รับการแก้ไข และกลุ่มที่ 2 เห็นว่า การใส่เครื่องพันธนาการแก่ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังสร้างความหวาดระแวงแก่ผู้ป่วยทั่วไปและญาติที่มาพบเห็น จึงควรอธิบายให้ผู้พบเห็นได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใส่เครื่องพันธนาการ

2. ท่านคิดว่าสถานที่ควบคุมผู้ป่วยคดีที่โรงพยาบาลจัดให้ มีความสะดวกเหมาะสมและปลอดภัยมากน้อยเพียงใด

กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน เห็นว่าสถานที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดีที่โรงพยาบาลจัดให้ มีความสะดวก เหมาะสม และปลอดภัย พอสมควร แต่ควรจัดให้มีสถานที่ควบคุมผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังหญิง เพื่อความสะดวก และปลอดภัยมากขึ้น และในห้องควบคุมควรจัดให้มีห้องน้ำ ห้องสุขา อยู่ภายในห้องควบคุม ลักษณะของห้องน้ำ ด้านหลังควรเป็นผนังทึบ ไม่ต้องมีช่องระบายอากาศ ประตูห้องน้ำควรเป็นแบบครึ่งตัว นั่นคือ เมื่อผู้ป่วยคดีใช้ห้องน้ำ ก็สามารถมองเห็นเท้าของผู้ป่วยคดีได้ ทำให้การควบคุมตัวมีความปลอดภัยมากขึ้น ผู้ป่วยทั่วไปอื่น ๆ ไม่เกิดความหวาดกลัวในเรื่องการใช้ห้องน้ำร่วมกับผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขัง และเห็นว่าสถานที่ควบคุมตัวผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังที่ทางโรงพยาบาลจัดให้ ยังไม่เป็นสัดส่วนชัดเจน การควบคุมตัวผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังที่ได้รับบาดเจ็บสาหัส ต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลใน ICU หรือในกรณีผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังที่ต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลในหอผู้ป่วยเฉพาะโรค การควบคุม

จะกระทำได้ยากมากกว่าการควบคุมในสถานที่ควบคุมที่ทางโรงพยาบาลจัดให้ เนื่องจากหอผู้ป่วยเหล่านั้นไม่มีห้องควบคุมตัว ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังนอนพักรักษาพยาบาลร่วมกับประชาชนทั่วไป การรักษาความปลอดภัยและการป้องกันผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังหลบหนีต้องใช้ความเข้มงวดและระมัดระวังเป็นอย่างสูง ประกอบกับจำนวนเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังมีน้อยไม่สามารถไปควบคุมตัวผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังที่กระจายไปรับการรักษาพยาบาลตามหอผู้ป่วยอื่น ๆ ได้ครบถ้วน

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาล ตำรวจ เห็นว่า ควรจัดให้มีสถานที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดีที่เป็นผู้หญิง เช่นเดียวกับสถานที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดีชาย และภายในห้องควบคุมตัวควรจัดให้มีห้องน้ำ-ห้องสุขาอยู่ภายในห้องควบคุมตัวผู้ป่วยคดีไม่ต้องออกจากห้องควบคุมตัวไปใช้ห้องน้ำร่วมกับผู้ป่วยทั่วไป

จากการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาลทั้ง 2 กลุ่ม มีทัศนคติตรงกันว่า ควรจัดให้มีสถานที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดีหญิงเช่นเดียวกับสถานที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดีชาย และภายในห้องควบคุมตัวควรจัดให้มีห้องน้ำ ห้องสุขา อยู่ภายในห้องควบคุมตัวผู้ป่วยคดีเพื่อเข้ารับการรักษาพยาบาลควรจัดให้อยู่ในสถานที่เดียวกัน ไม่ควรกระจายผู้ป่วยไปตามหอผู้ป่วยต่าง ๆ เพราะการควบคุมตัวจะกระทำได้ยาก และเจ้าหน้าที่ควบคุมมีจำนวนน้อยไม่สามารถควบคุมได้อย่างทั่วถึง

3. มาตรการในการควบคุมตัวผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาล มีความสอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติงานที่ท่านกระทำอยู่หรือไม่อย่างไร

กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน เห็นว่ามาตรการในการควบคุมตัวผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ มีความสอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติงานของตนเอง เนื่องจากโรงพยาบาลตำรวจเป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติเช่นเดียวกันระเบียบและแนวทางในการปฏิบัติงาน จึงเป็นแนวทางเดียวกันกับแนวทางการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาลตำรวจ เห็นว่ามาตรการที่ใช้ในการควบคุมตัวผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาลตำรวจมีหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงานที่เหมือนกัน คือควบคุมตัวผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังขณะเข้ารับการรักษาพยาบาลไม่ให้หลบหนี หรือได้รับอันตราย

จากการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาลทั้ง 2 กลุ่ม มีทัศนคติตรงกันว่า มาตรการในการควบคุมตัวผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาล มีความสอดคล้องกับ

แนวทางการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ควบคุมผู้ป่วยคดี (เจ้าหน้าที่ตำรวจ, เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์) เนื่องจากโรงพยาบาลตำรวจเป็นหน่วยงาน ในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ระเบียบและแนวทางในการปฏิบัติงาน จึงเป็นแนวทางเดียวกันกับแนวทางการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์

4. ท่านได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลในการปฏิบัติงานด้านการควบคุมตัวผู้ป่วยคดี หรือไม่อย่างไร

กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน เห็นว่าการปฏิบัติงานในการควบคุมตัวผู้ป่วยคดี ในโรงพยาบาลตำรวจ ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล ในการปฏิบัติงานด้านการควบคุมตัวผู้ป่วยคดี การปฏิบัติงานมีการประสานงานกัน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลตำรวจ ให้ความช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ควบคุมผู้ป่วยคดี ในการปฏิบัติงานทุก ๆ ด้าน

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดี ในโรงพยาบาลตำรวจ เห็นว่าการปฏิบัติงานในการควบคุมตัวผู้ป่วยคดี ได้รับความร่วมมือและช่วยเหลือในการประสานงานเป็นอย่างดีจากเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลตำรวจ ทำให้การปฏิบัติงานในการควบคุมตัวผู้ป่วยคดี ในโรงพยาบาลสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

จากการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ควบคุมผู้ป่วยคดี ในโรงพยาบาลตำรวจ ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นว่าตรงกันว่าในการปฏิบัติงานด้านการควบคุมตัวผู้ป่วยคดี ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี จากเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลตำรวจ การปฏิบัติงานมีการประสานงานกัน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลตำรวจ ให้ความช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ควบคุมผู้ป่วยคดี ในการปฏิบัติงานทุก ๆ ด้าน

5. ท่านมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานควบคุมตัวผู้ป่วยคดี อย่างไร

จากการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ควบคุมผู้ป่วยคดี ได้เสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานในการควบคุมตัวผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาลตำรวจ มีดังนี้

5.1 การจัดสถานที่ในการควบคุมตัวผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาลตำรวจ ควรจัดให้เพียงพอกับจำนวนผู้ป่วยคดี มีการจัดสถานที่ควบคุมผู้ป่วยคดีที่เป็นเพศชายและเพศหญิงให้เป็นสัดส่วน แยกออกจากผู้ป่วยที่เป็นประชาชนทั่วไปอย่างชัดเจน เพื่อความสะดวกและปลอดภัยในการควบคุม

5.2 จัดสรรกำลังเจ้าหน้าที่ควบคุมผู้ป่วยคดีให้เพียงพอกับจำนวนผู้ป่วยคดีที่มีอยู่ในโรงพยาบาล และมีการสับเปลี่ยนกำลังพลมาปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมตัวผู้ป่วยคดีตลอดเวลา 24 ชั่วโมง

5.3 จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้ในเรื่องระเบียบปฏิบัติ ในการควบคุมตัวผู้ป่วยคดี แก่เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลตำรวจ ผู้ป่วยและประชาชนทั่วไป เพื่อจะได้มีแนวทางในการปฏิบัติงานและปฏิบัติตัวที่ถูกต้องในการอยู่ร่วมกัน และเป็นการลดความหวาดระแวงที่มีต่อตัวผู้ป่วยคดี

ส่วนที่ 4 การอภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาสามารถนำมาอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ

จากการศึกษาปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจประกอบด้วยปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1) ปัจจัยด้านการสื่อสาร

การศึกษาปัจจัยด้านการสื่อสาร พบว่า การติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ให้การ รักษาพยาบาล กับเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดี ยังขาดการประสานงานและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างชัดเจน ก่อให้เกิดความยุ่งยาก ในการปฏิบัติงานและการประสานงานกับ ฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจผู้ป่วยคดี เนื่องจากในแต่ละฝ่ายที่ปฏิบัติหน้าที่มีความรู้ ความชำนาญที่แตกต่างกัน การแจ้งข้อมูล รายละเอียดต่าง ๆ ของผู้ป่วยคดีแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้การรักษายาบาลรับทราบจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการให้การรักษายาบาล และการควบคุมตัวผู้ป่วยคดี เจ้าหน้าที่ควบคุมตัวกับเจ้าหน้าที่ให้การรักษายาบาลยังขาดการวางแผนในการปฏิบัติงานร่วมกัน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อมาตรการป้องกันการหลบหนีของผู้ป่วย คดี ภายในหอผู้ป่วยนั้นไม่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ของ Edward and Sharakansky (อุทัย เลาหวิเชียร, 2528) กล่าวว่า ผู้มีหน้าที่รับนโยบาย เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในงานที่

ต้องปฏิบัติ การสั่งงานตลอดจนคำสั่งต่าง ๆ จะต้องทำให้ตรงจุด ตรงหน่วยงานและต้องมีความชัดเจน ไม่ขัดแย้งกับคำสั่งอื่น ๆ

เจ้าหน้าที่ควบคุมผู้ป่วยคดี มักละทิ้ง ปล่อยให้ ผู้ป่วยคดีอยู่ในภาวะรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ผู้ให้การรักษาพยาบาล โดยไม่แจ้ง หรือบอกกล่าวให้เจ้าหน้าที่ผู้ให้การรักษาพยาบาลประจำหอผู้ป่วยที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดีรับทราบก่อนล่วงหน้า สร้างภาระงานและเกิดอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ แก่ที่เจ้าหน้าที่ผู้ให้การรักษาพยาบาลเป็นอย่างมาก เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้การรักษาพยาบาล มีหน้าที่รับผิดชอบต่อผู้ป่วยที่เป็นประชาชนทั่วไปด้วยการละทิ้งผู้ป่วยคดีไว้ในความดูแลของพยาบาล จึงอาจเกิดปัญหาผู้ป่วยคดีหลบหนีได้

2) ปัจจัยด้านบุคลากร เจ้าหน้าที่

เมื่อศึกษาถึงปัจจัยด้านบุคลากร เจ้าหน้าที่ในการควบคุม พบว่าการปฏิบัติงานด้านการตรวจผู้ป่วยคดี เป็นงานที่ต้องใช้ความรอบคอบและระมัดระวังตัวตลอดเวลาในการปฏิบัติงาน เนื่องจากการรักษาพยาบาลผู้ป่วยคดี เป็นงานที่จะเกิดความผิดพลาดไม่ได้ หากเกิดปัญหาผู้ป่วยคดีหลบหนี จะส่งผลกระทบอย่างรุนแรงกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และเนื่องจากเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาล ต้องปฏิบัติหน้าที่อยู่เวรรักษาการณ์ในเวลากลางวัน และกลางคืน อีกทั้งยังต้องปฏิบัติงานในหน้าที่อื่นที่หน่วยงานต้นสังกัดมอบหมายให้รับผิดชอบอีกมากมายด้วย ทำให้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานไม่ดีเท่าที่ควรเนื่องจากภาระงานมากเกินไป อีกทั้งการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตรวจตัวผู้ป่วยคดีไม่ได้รับการประเมินหรือได้รับการนิเทศงานจากผู้บังคับบัญชา จนกระทั่งเกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน เช่น เกิดปัญหาผู้ป่วยคดีหลบหนี หน่วยงานต้นสังกัดจึงส่งเจ้าหน้าที่เข้ามาตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดี ส่งผลให้การปฏิบัติงานไม่มีการพัฒนาก่อให้เกิดผลเสียต่อหน่วยงาน สอดคล้องกับการศึกษาของ (ปรนันทน์ ผึ้งน้ำ, 2539) กล่าวว่าบทบาทการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติหน้าที่พยาบาลเรือนจำกับปัจจัยต่าง ๆ พบว่า การฝึกอบรม ระยะเวลาในการทำงาน และการได้รับการนิเทศงาน ทำให้บทบาทการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการรักษาพยาบาล รู้สึกปลอดภัยและมีความมั่นใจในการปฏิบัติงานให้การดูแลรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วยคดี เมื่อมีเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดีปฏิบัติงานอยู่ด้วยตลอดเวลา แต่ในการปฏิบัติงานประสบกับปัญหาเจ้าหน้าที่รักษาพยาบาลมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอกับจำนวนผู้ป่วยคดีที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในโรงพยาบาล บางครั้งจำเป็นต้องเข้ารับการรักษาทันทีในหอผู้ป่วยเฉพาะโรค เนื่องจากได้รับบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยรุนแรง จำเป็นต้องเข้ารับการรักษาเฉพาะทาง เจ้าหน้าที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดีไม่สามารถกระจายกำลังไปปฏิบัติหน้าที่

ควบคุมตามหอผู้ป่วยเฉพาะโรคได้ เช่น หอผู้ป่วยหนัก (ICU) ซึ่งมีข้อจำกัดในเรื่องการปลดเชื้อโรค เจ้าหน้าที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดีจึงไม่สามารถเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมได้ ในหอผู้ป่วยที่มีผู้ป่วยคดีเป็นผู้หญิง มักพบปัญหาว่าเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย การดูแลควบคุมตัวผู้ป่วยคดีในการทำกิจวัตรประจำวัน เข้าห้องน้ำ อาบน้ำ จึงเป็นปัญหามาก การปฏิบัติต่อผู้ป่วยคดีหญิงจำเป็นต้องคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนและวัฒนธรรมอันดีที่ควรปฏิบัติต่อสตรี จึงต้องขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่พยาบาลที่เป็นเพศหญิงเข้ามาช่วยเหลือดูแลในการทำกิจวัตรประจำวันของผู้ป่วยคดีหญิง ดังนั้นปัจจัยในด้านบุคลากรจึงส่งผลให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลมากพอสมควร

3) ปัจจัยด้านกฎหมายและระเบียบปฏิบัติในการควบคุม

การศึกษาปัจจัยด้านกฎหมายและระเบียบปฏิบัติในการตรวจ พบว่าการปฏิบัติงานด้านการตรวจผู้ป่วยคดี ไม่มีประสิทธิภาพหรือประสิทธิผลเท่าที่ควร เนื่องจากมีกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ในการปฏิบัติต่อผู้ป่วยคดีมากเกินไป และเจ้าหน้าที่ผู้ให้การรักษาพยาบาลและเจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่น ๆ ในโรงพยาบาล ยังขาดความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องกฎหมายและแนวทางการปฏิบัติในการตรวจผู้ป่วยคดีที่ถูกต้อง สอดคล้องกับการศึกษาของ (รุ่งศรีศิริเพ็ญ, 2548) กล่าวว่า การปฏิบัติงานด้านการรักษาพยาบาลแก่ผู้ต้องขัง ไม่มีประสิทธิภาพหรือประสิทธิผลเท่าที่ควร เนื่องจากมีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ พระราชบัญญัติของกรมราชทัณฑ์ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมากเกินไปในการปฏิบัติงาน ทุกคนต้องยึดถือกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด จึงทำให้ขาดความยืดหยุ่นในการปฏิบัติหน้าที่ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการรักษาพยาบาลผู้ป่วยคดี ในโรงพยาบาลตำรวจมีความคิดเห็นว่า การปฏิบัติงานด้านการตรวจผู้ป่วยคดี ขณะเข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาล เสี่ยงต่อการถูกดำเนินคดีและรับโทษที่รุนแรง หากเกิดความผิดพลาดและความเสียหายในการปฏิบัติงาน เช่น ผู้ป่วยคดี หลบหนี อีกทั้งผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ในด้านกฎหมายและระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการตรวจรักษาผู้ป่วยคดี ตลอดจนขาดการศึกษาค้นคว้า ทำความเข้าใจในกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการตรวจผู้ป่วยคดีที่ถูกต้อง เมื่อเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานโดยขาดความรู้ในเรื่องกฎหมายและระเบียบปฏิบัติที่ถูกต้อง อาจเกิดความผิดพลาดเนื่องจากความไม่รู้กฎหมายได้ ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการตรวจผู้ป่วยคดี

4) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

เมื่อศึกษาถึงปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม พบว่าสถานที่รักษาพยาบาลผู้ป่วยคดีในโรงพยาบาล ไม่มีความเป็นสัดส่วนเหมาะสม ยังมีการควบคุมตัวผู้ป่วยคดี ในหอผู้ป่วยอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ห้องควบคุมที่ทางโรงพยาบาลจัดให้ ผู้ป่วยคดีที่เป็นเพศหญิงยังไม่มีห้องควบคุมตัวที่จัดขึ้น

เฉพาะ ต้องควบคุมตัวรวมกับผู้ป่วยทั่วไป กระจายไปตามหอผู้ป่วยต่าง ๆ การควบคุมตัวผู้ป่วยคดี ร่วมกับผู้ป่วยอื่น ๆ ทั่วไป จะสร้างความหวาดระแวงให้แก่ผู้ป่วยอื่น ๆ และญาติ ภายในห้องควบคุมตัวไม่มีห้อง-ห้องสุขา ผู้ป่วยคดีต้องใช้ห้องน้ำร่วมกับผู้ป่วยทั่วไป ซึ่งอยู่ภายนอกห้องควบคุมโดยเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวเท่านั้นที่เป็นผู้นำตัวผู้ป่วยคดีไปเข้าห้องน้ำ ในบางกรณีเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวผู้ป่วยคดีไม่อยู่ แต่ผู้ป่วยคดี จำเป็นต้องทำกิจกรรมในห้องน้ำ ทำให้ไม่สะดวกในการดำเนินกิจกรรมส่วนตัวได้ เพราะพยาบาลไม่มีกุญแจที่จะไขให้ผู้ป่วยคดีไปเข้าห้องน้ำได้ ผู้ป่วยต้องปัสสาวะ และอุจจาระรดที่นอน เจ้าหน้าที่พยาบาลรู้สึกว่าการที่เจ้าหน้าที่ควบคุมปฏิบัติต่อผู้ป่วยคดี โดยไม่คำนึงถึงสิทธิมนุษยชนและสิทธิของผู้ป่วยคดี สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีสิทธิของผู้ป่วยคดี (Aian Beaven, 1979, p. 393) กล่าวว่าผู้ป่วยคดีมีตัวตนตามกฎหมายและเขาควรได้รับสิทธิขั้นพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย การออกกำลังกาย และการรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย

นอกจากนั้นการใส่เครื่องพันธนาการแก่ผู้ป่วยที่เป็นผู้ป่วยคดี ตลอดเวลาเป็นวิธีการป้องกันการหลบหนีของผู้ป่วยคดี ที่ใช้ได้ผลดี แต่เมื่อแพทย์เห็นว่าจำเป็นต้องถอดเครื่องพันธนาการเพื่อสะดวกแก่การตรวจรักษา ก็จำเป็นต้องถอดเครื่องพันธนาการออก ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ควบคุมผู้ป่วย สอดคล้องกับการศึกษาของ (ประสงค์ ศิริทิพย์วานิช, 2544) กล่าวว่า ลักษณะการใช้เครื่องพันธนาการของเจ้าหน้าที่ควบคุม มีจุดประสงค์เพียงเพื่อป้องกันมิให้ผู้ป่วยคดี หลบหนีจากการควบคุมเท่านั้น ในกรณีที่ผู้ป่วยคดีเจ็บป่วยอาการสาหัสไม่สามารถลุกจากเตียงผู้ป่วยได้ จึงไม่จำเป็นต้องใส่เครื่องพันธนาการในผู้ป่วยที่มีอาการหนักเหล่านั้น การใช้เครื่องพันธนาการกับผู้ป่วยคดีที่เจ็บป่วย เจ้าหน้าที่ควบคุมจึงต้องใช้ดุลยพินิจกับตัวผู้ป่วยคดีเป็นราย ๆ ไป จากการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม เป็นสาเหตุหนึ่งที่ก่อให้เกิด ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ

5) ปัจจัยด้านความหวาดกลัวของเจ้าหน้าที่ต่อผู้ป่วยคดี

เมื่อศึกษาปัจจัยด้านความหวาดกลัวของเจ้าหน้าที่ต่อผู้ป่วยคดี พบว่าเจ้าหน้าที่ที่มีความหวาดกลัวต่อตัวของผู้ป่วยคดีอยู่ในระดับมาก ส่งผลถึงการให้การรักษาพยาบาลที่อาจกระทำได้อย่างไม่เต็มที่เนื่องจากความหวาดกลัวว่าผู้ป่วยคดีจะทำร้าย เจ้าหน้าที่รักษาพยาบาลต้องใช้ความระมัดระวังในการดูแลผู้ป่วยคดีมากกว่าผู้ป่วยอื่น ส่งผลให้เกิดความเหนียวแน่นในการปฏิบัติหน้าที่

นอกจากนั้นการใส่เครื่องพันธนาการแก่ผู้ป่วยที่เป็นผู้ป่วยคดี ตลอดเวลาเป็นวิธีการป้องกันการหลบหนีของผู้ป่วยคดี ที่ใช้ได้ผลดี แต่เมื่อแพทย์เห็นว่าจำเป็นต้องถอดเครื่อง

พันธุการเพื่อสะดวกแก่การตรวจรักษา ก็จำเป็นต้องถอดเครื่องพันธุการออก ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ควบคุมผู้ป่วย สอดคล้องกับการศึกษาของ (ประสงค์ ศิริทิพย์วานิช, 2544) กล่าวว่า ลักษณะการใช้เครื่องพันธุการของเจ้าหน้าที่ควบคุม มีจุดประสงค์เพียงเพื่อป้องกันมิให้ผู้ป่วยคดี หลบหนีจากการควบคุมเท่านั้น ในกรณีที่ผู้ป่วยคดีเจ็บป่วยอาการสาหัสไม่สามารถถูกรักษาจากเตียงผู้ป่วยได้ จึงไม่จำเป็นต้องใส่เครื่องพันธุการในผู้ป่วยที่มีอาการหนักเหล่านั้น การใช้เครื่องพันธุการกับผู้ป่วยคดีที่เจ็บป่วย เจ้าหน้าที่ควบคุมจึงต้องใช้ดุลยพินิจกับตัวผู้ป่วยคดีเป็นราย ๆ ไป จากการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านความหวาดกลัวของเจ้าหน้าที่ต่อผู้ป่วยคดี เป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิด ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตรวจผู้ป่วยคดีของโรงพยาบาลตำรวจ

ชื่อแฟ้ม: 11บทที่4
ไดเรกทอรี: G:\5พิสมัย
แม่แบบ: C:\Documents and Settings\admin\Application
Data\Microsoft\Templates\Normal.dot
ชื่อเรื่อง: บทที่ 4
เรื่อง:
ผู้เขียน: owner
คำสำคัญ:
ข้อคิดเห็น:
วันที่สร้าง: 05/05/52 ๐๕/๐๕/๕๒ ๒๒:๐๑ น.
เปลี่ยนหมายเลข: 9
บันทึกล่าสุดเมื่อ: 09/06/52 ๐๕/๐๖/๕๒ ๑๗:๓๗ น.
บันทึกล่าสุดโดย: vip
เวลาในการแก้ไขทั้งหมด: 73 นาที
พิมพ์ครั้งสุดท้ายเมื่อ: 23/06/52 ๒๓/๐๖/๕๒ ๑๐:๒๘ น.
เป็นงานพิมพ์ที่เสร็จสิ้นครั้งสุดท้าย
จำนวนหน้า: 28
จำนวนคำ: 6,059 (ประมาณ)
จำนวนอักขระ: 34,541 (ประมาณ)